

en stor interesse for, hvordan en købmandsbutik bliver drevet. Men jeg tror måske, at man skal forklare hr. Frank Aaen, at det ikke er lovgiverne, der bestemmer, om en købmandsbutik er rentabel eller ej; det er forbrugerne, det er kunderne. Der er ikke nogen lovgivere herinde, som har til sinds at eller kan lukke en købmandsbutik. Det kan kun gøres på én måde, nemlig ved at kunderne ikke kommer. Det er det, der hedder fri markedsøkonomi, og det er sådan set det, vi støtter i Venstre.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det var da det værste hykleri, jeg nogen sinde har hørt, sådan at løbe fra ansvaret for egne gerninger. Enhver ved da, at man lukker de små butikker, når man træffer beslutninger, der tillader store butikcentre. Enhver ved da, at det betyder lukning af små butikker, når man træffer beslutninger, der udvider lukketiden, så det par, der er alene om at betjene deres butik, som står der fra morgen til aften, må opgive, fordi de ikke længere har mulighed for at matche de åbningstider, andre butikker har.

Man kan da ikke som lovgiver bare sige, at det er markedets skyld. Det er da noget, der er et konkret resultat af en lovgivning. Jeg vil sige til hr. Jens Hald Madsen, at man da ikke, når man er med til at træffe nogle beslutninger, som har konsekvenser for butiksstrukturen, bare kan stå her og sige, at det ikke er mig, at det er alle de andre; det går da ikke.

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Jeg bliver nødt til at sige, at jeg mere synes, at det her er et udtryk for, at hr. Frank Aaen overhovedet ikke har indsigt i den historiske udvikling, der har været inden for butikssektoren. Hvis man nu tager et ganske almindeligt minisupermarked, vil man se, at der er en grøntsagsafdeling, en mejerifdeling og en slagteriafdeling, altså forskellige afdelinger, som før i tiden var specialbutikker. Disse butikker er væk. Hvorfor er de det? Det er de, fordi forbrugerne valgte, at det var bedre at samle deres indkøb hos købmanden, der havde disse afdelinger.

Kl. 16.40

Hvis vi skal udleve og tænke det igennem, som hr. Frank Aaen siger, burde vi egentlig også tage fat i supermarkederne, minisupermarkederne, og sige til dem, at man burde have det delt op i specialforretninger. Men det er jo ikke

noget, vi bestemmer; det bestemmer forbrugerne selv.

(Kort bemærkning).

Frode Sørensen (S):

Jeg synes stadig væk, at det er dejligt med den selvstændige slagter, uden at det hele behøver at miksес sammen.

Jeg følte, at der blev sagt sådan, at lovforslaget forener de forskellige interesser, der ligger inden for branchen. Kunne hr. Jens Hald Madsen ikke give et par eksempler på det? Jeg vil også gerne spørge: Gælder disse fælles interesser inden for branchen også søndage?

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Nu er det således, at der bliver talt meget om et nationalt kompromis. Sandheden er, at der ikke er et totalt nationalt kompromis, forstået på den måde at det ikke var alle interesseorganisationer, som var enige. Dermed fik, så vidt jeg er orienteret, erhvervsministeren flere forslag til, hvordan en fremtidig lukkelov kunne være.

Det, jeg ved, er, at man i det såkaldte nationale kompromis faktisk var rede til og indstillet på at være oppe på omkring 16 søndage. Nu taler vi altså om 20 søndage, og det får verden til at brase sammen. Så styrter det hele sammen, så kan man slet ikke.

Nu har jeg det måske på den måde, at forskellen fra 9 søndage op til 16 søndage er en kraftig, markant stigning. Det er man gået med til, og det går jeg ud fra, at man er gået med til, fordi man kan klare det. Jeg tror også, at man kan klare forskellen mellem de 16 og de 20 søndage.

(Kort bemærkning).

Frode Sørensen (S):

Jeg er lidt overrasket over, at hr. Jens Hald Madsen ikke mener, at det er et bredt felt inden for brancheorganisationerne inden for butiksfagene, som står bag det her. Mig bekendt drejer det sig om 35 organisationer, og kun ganske få står ikke inde for det nationale kompromis, som i henhold til mine optegnelser er på 13 og ikke 16 søndage.

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Svaret er ganske enkelt. Jeg synes, at man fra interesseorganisationernes side skal være glad for, at vi her endelig har en regering, som først spørger interesseorganisationerne om, hvad deres